

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון דיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה מח"ס 'זרע שמשון' ותולדות שמשון' נלב"ע ו' אלול תקל"ט ומקום קברו לא נודע שהבטיח שכל הלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חיי ומזוני

פרשת יתרו תשפ"ד • זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות • 509 ט"ז

על ענין איסור רציחה שהרי התפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה. (זרע שמשון פרשתנו אות כב)

אמרות שמשון

מה הוצרך משה לספר ליתרו

וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנָו אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְפָנָיו וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאָתֶם בְּדַרְךָ וַיַּצֵּלֶם ה' (יח, ח). יש להקשות מה הוצרך לספר ליתרו, הלא יתרו כבר שמע הכל וכפי שאמר הכתוב 'וישמע יתרו את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל'.

ויש לומר שכאן בא הכתוב לומר שמשה סיפר ליתרו הטעם שעשה הקב"ה להם את כל הניסים האלה, אף על פי שישראל עבדו עבודה זרה, ואמר לו משה שהכל היה על אודות ישראל, והיינו שנשארו "ישראל" ולא נטבעו בין המצריים, וכפי שאמרו חז"ל (ויק"ר לב, ה) שבני ישראל נגאלו ממצרים בזכות שלא שינו את שמם ואת לשונם ואת לבושם. וכן אמרו בזוהר (פרשת שמות ד, ב), שבני ישראל ירדו למצרים ובני ישראל יצאו. והיינו שלא נדמו למצריים והיו מנהג התנהגותם כמנהג עם בני ישראל, ואף שעברו עבירות עדיין היו ניכרים ומיוחדים ולא נתערבבו בין המצריים. ומחמת כן הוציא הקב"ה אותם, ודבר זה לא היה יתרו יודע והוצרך משה לספר לו. (זרע שמשון פרשת בלק סוף אות ט)

אנכי כנגד לא תרצח לרמוז שצריך להתפלל בכוונה

אמרו במדרש (שמו"ר מז, ו) שעשרת הדברות היו כתובים חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה, זה כנגד זה, ודיבור הראשון 'אנכי ה' אלוקיך' מכוון נגד 'לא תרצח' (מכילתא יתרו ה, ד), ודיבור החמישי 'כבד את אביך' מכוון כנגד הדיבור העשירי 'לא תחמוד'.

ונראה לבאר שייכות שני דיבורות אלו 'אנכי ה' אלוקיך' עם 'לא תרצח'. שבא להזהיר את האדם שישתדל לכוון בתפילתו, כי תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה (אברבנאל מסכת אבות פ"ב מ"א), וזה מה שרימז כאן באומרו 'אנכי ה' אלוקיך' שיש בזה רמז נפלא על ענין הכוונה בתפילה, וכמו שמצינו בגמרא (ברכות כה, ב) שאמר רבי יוחנן בן זכאי לתלמידיו כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם מתפללים. וכנגד זה מכוון הציווי 'לא תרצח', לרמוז שיהיה זהיר בכוונת התפילה ולא יעבור

כבד את אביך כנגד לא תחמוד שלא יחמוד מיתת אביו

דיבור 'כבד את אביך' מכוון כנגד 'לא תחמוד'. יש לבאר שייכות שני דיבורות אלו עפ"י מה שאמרו בגמרא (ע"ה, א) אמר ריש לקיש באו ונחזיק טובה לאבותינו, שאלמלא לא חטאו אנו כמי שלא באנו לעולם. ופירש"י, שכל זמן שהם קיימים אין אנו חשובים לכולם עכ"ל. ולכן מאחר שחטאו שנגזר עליהם למות אזי גם לנו יהיה חשיבות. ומשום כן נגד 'כבד את אביך' בא אזהרת 'לא תחמוד', שלא יחמוד האדם את מיתתו של אביו בשביל להרבות כבודו. ועל זה הוסיפה התורה שכר של 'למען יאריכון ימיך', כי בשביל זה שלא יחמוד את מיתת אביו אף שמחמת כן מפסיד מכבודו, הקב"ה מבטיח לו שיאריכון ימיו וממילא כבר יתארך גם כבודו כשיבוא העת, ומה שמפסיד כאן ריוח כאן.

מצות כיבוד אב צריך שיהיה עם כוונת הלב

עוד יש לפרש בטעם השייכות בין ב' הדיבורות, שהנה מצות הכיבוד תלוי בלב, שהרי אמרו בגמרא (קידושין לא, א) יש מאכילו פטומות ויורש גהנם, ויש מטחינו בריחיים ויורש גן עדן. ומוכח שאין הדבר תלוי רק במעשה, אלא עיקר קיום המצוה כראוי תלוי בלב, שמכבד את אביו בסבר פנים יפות. וגם החמדה תלויה בלב, כי העין רואה והלב חומד. וזה מה שרמז הכתוב שיזהר האדם לכבד את אביו כראוי אף בלב.

המכבד את אביו בודאי שאף יקיים את כל המצות שבתורה

עוד יש לפרש בטעם השייכות של שני דיבורות אלו, שהנה כל העבירות באות מהחמדה כדכתיב (יהושע ז, כא) 'ואחמדם ואקחם', ומי שמכבד הוריו בשביל שהולידוהו, מכל שכן שיכבד את הקדוש ברוך הוא ויקיים מצותיו, שגם הוא שותף ביצירתו ונפח בו נשמה שהוא עיקר החיות ומקיים אותו בעולם, אם כן במצות הכיבוד תלוי קיום כל המצות, ולכן 'כבד' הוא ממש נגד 'לא תחמוד', כי המכבד את אביו בודאי מקיים את כל המצוות ואינו עובר על 'לא תחמוד' הגורם לעבור על כל העבירות. (זרע שמשון פרשתנו אות כו)

לומדים זרע שמשון

תורמים ורואים ישועות אל תחמיצו!

02-80-80-500
347-496-5657
<https://www.zerashimshon.co.il/donation>

הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

הוצאת הגליון והפעחת לזכות •

לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	לברכה ולהצלחה	
דניאל אודי בן דג'נה מלכה שיבת תשען בימי הצלחה והשלטת הנפיקות בקיום מוסט	מאיר בן פרידא להגילת זריחה בכל מעשי ודיו	רפאל דוד בן נעמי למשורת זכות בקיום מוסט ולקבלת רישון העבודה	הרב החשוב רבי שמוחה ב"ר צבי זצ"ל היה עניו בכל רדיו נלבי"ו כי שטת תשס"ד תגצב"ה.	הרב החשוב רבי אברהם ב"ר יצחק אליהו זצ"ל נלבי"ו כי שטת תשס"ו תגצב"ה.	האשה החשובה והצדקנית סרת אסתר מירל ב"ר יוסף ברוך ע"ה נלבי"ו כי שטת תשס"ט תגצב"ה.	האשה החשובה והצדקנית סרת יוסה יהודית בת הרב אברהם ע"ה נלבי"ו כי שטת תש"פ תגצב"ה.	לעילוי נשמת

ארבעה צריכי אהדות

שיחה נרגשת התקבלה שבוע שעבר במוקד האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון, על הקו היה חתן נרגש שהתארס לפני חודשים ספורים, ואילו היו דבריו המדהימים שגם אנחנו נשארו פעורי פה לשמע דבריו:

היינו שלושה אחים ואחות מעוכבי שידוכים כשאני הקטן מביניהם, הדבר גרם לי לעגמת נפש מרובה, מלבד צערם של אחי ואחותי, ראיתי שחברי-בני גילי כבר מתארסים, ואני, לא מתקרב לעונת השידוכים. אפילו לא רואה את זה מרחוק. אוי, כמה קושי. כמה צער.

באותה תקופה שמעתי על סגולת הלימוד בספר זרע שמשון, אמרתי לעצמי, משפחתי נמצאת במצוקה גדולה, אקבע קביעות ללימוד בספר זרע שמשון 40 יום רצופים. הסמכתי מחשבה למעשה ומיד באותו יום התחלתי בלימוד, וכך במשך ארבעים יום מדי יום למדתי בספר לזכות אחי הגדול שיבוא בברית הארוסין בקרוב ממש. ואכן ברכת והבטחת הזרע שמשון לא איכזבה, לאחר 40 ימי לימוד אחי התארס.

אומר את האמת, לא ציפיתי שהישועה תבוא כל כך מהר, הייתי מופתע. משום מה מרוב התרגשות הסתפקתי בשמחה הראשונה, ומאז אותו היום הפסקתי לעסוק בתורת הזרע שמשון. אולם משמים לא הניחו לי להרפות, ובאותה תקופה יצא לי לקבל הרבה רמזים משמים להמשיך בלימוד המסוגל, היה זה פעם אחת שהזדמן לידי גליון זרע שמשון, פעם נוספת סיפר לי חבר על גודל הסגולה, וכהנה וכהנה עוד רמזים שונים, כך שלאחר תקופת הפסקה לא ארוכה, החלטתי שאני ממשיך ללימוד בספר לזכותי וזכות אחי ואחותי, וכמעשהו בראשון כך מעשהו בשני ובשלישי אחרי תקופה קצרה אחי ואחותי התארסו. ולאחריהם התארסתי אני, כשכל זה קורה במשך תקופה של קצת יותר מחצי שנה, כאמור, אלו היו דבריו של החתן הנרגש.

"הודו לה' כי טוב" שאג לעברו נציג האיגוד העולמי מעבר לקו, אולם החתן הפסיקו באחת, עדיין לא התחלת לשמוע את עיקר הסיפור, **וכן המשיך את דבריו:** ימים ספורים לפני הילולת הזרע שמשון הוצעה לי הצעה שהיתה נראית מתאימה, ואחרי בירורים ראשוניים נתנו את האישור שאפשר להתקדם, וביום ה' באלול פתשתי את אבי המדוברת בעיר מגורי, לאחר שחותני לעתיד התרשם מאוד מהפגישה בינינו, נקבעה פגישה לשעות אחצה' ביני לבין המדוברת. ההבנה בינינו היתה שיקח כמה ימים עד שהם יחליטו אם רצונם להתקדם. אולם מה רבה היתה פליאתנו והתרגשותנו ששעות ספורות לאחר מכן התקשר השדכן שצד הכלה נותן את ההסכמה הסופית ומעוניינים לסגור את השידוך בהקדם. "מצידנו שתיית הלחיים יכולה ליערך כבר היום כאן בעיר מגורי החתן" אמרו.

ואכן באופן חריג מעמד הלחיים נערך בביתנו-בית החתן, ביתנו נכנס לתזזית הכנות קדחניות ומהירות להכנת הכיבוד, ובשעת לילה מאוחרת, וביתר דיוק, שעת בוקר מוקדמת יום הילולת הזרע שמשון ו' אלול, נסגר המעגל, ארבעתנו היינו מאורסים. הרגשנו בעליל שרבינו הקדוש דוחף מלמעלה שהשידוך יסגר ביום ההילולא.

עכשיו לאחר ששמעת את כל הסיפור אכן תוכל לומר בכוונה עצומה "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", סיים את השיחה החתן הטרי, הודו לה' על ששתל בינינו צדיקים אשר בזכותם אנו זוכים לישועות ולחסדים עד אין קץ.

מתוך דברי מרן המשגיח הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א:
"פרסום הישועות שבזכות הלימוד בספר זרע שמשון הוא קידוש שם שמים".

זכית בישועה? זכה את הרבים וקדש שם שמים.
פנה אלינו עוד היום 02-80-80-500 347-496-5657 ותזכה לרוב ישועות וברכות.

הלומד בלילה קודם שיישן מועיל לזכרון

והואיל שמי שלומד קודם שכבו על מטתו בלילה מועיל לו לזכרון (עיי' בשער המצות להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן), לכן אמר הכתוב (פסוק ז) 'אם זכרתיך על יצועי' שאלמוד על מטתי, 'באשמורת אהגה בך', שמתחלה האדם צריך לחזור על לימודו הרבה פעמים, ואחר כך להגות בו ולהבין דבר מתוך דבר ולחדש בו איזה חידוש, כמו שאמרו (שבת סג, א) ליגרוס איניש והדר ליסבר, וכאן שלמד קודם שכבו שמועיל לזכרון אם כן כשיקום באשמורת אין לו לחזור רק כדי להגות בו. (פרשת בראשית אות 8)

הזכור כל מה שלמד יכול לחדש חידושים

בעיון התורה מי שמעיין בה מחדש בה כל מיני חידושים ונוטע התורה בזכרונו, כי הפלפול מקיים הזכרון, כדאמר ליה רבי חנינא לרבי חיאי (כתובות קג, ב) דאי ח"ו משתכחה תורה מישראל מהדרנא לה מפלפולי. ובחידושים צריך שני דברים עיקריים, זכרון טוב מכל מה שלמד, ושכל ישר לעיין ולהבין דבר מתוך דבר דהיינו ממש כמו שדות וכרמים, שצריך שהארץ תהיה ראויה וגם הנטיעה תהיה ממין הענבה הטובה. (פרשת תרומה אות 1)

אף מי שזוכר כל תלמודו צריך להוסיף לחזור ועל ידי כך זוכה לחדש בתורה

וי"ל דמפני שני טעמים האדם מחוייב לחזור על לימודו, הראשון כדי שלא ישכחהו מדעתו ולא יבוא חס ושלום לידי עונש החמור של השכחה כדאמרין במנחות (טז, ב) כל השוכח דבר אחד מלימודו עובר בלאו, וכמה עונשים אחרים שיש למי ששוכח. ועוד אמרינן (רש"י דברים יא, יג) אם שכוח תשכח אם התחלת לשכוח סופך לשכוח הכל. והטעם השני אף אם יש לו זכרון גדול שזוכר כל תלמודו עם כל זה חייב אדם לחזור על תלמודו ולהגות בו כדי להבין דבר מתוך דבר ולחדש בה איזה טעם מחודש, וכדי שיפתח לו פתח להבין דברים אחרים, שבדבר אחד תלוי דברים רבים כי אין קץ וסוף לתורתנו, וזהו כבוד התורה לקיים בה 'אילת אהבים ויעלת חן' (משלי ה, יט) מה דד זה כל זמן שהתינוק ממשמש בו מוצא בו טעם וכ' (עירובין נד ב). (פרשת ואתחנן אות ח)

טעם נפלא איך מועיל עשיית סימנים בתורה לזכרון

וזהו דאמרין בפרק ה' דעירובין (נד, ב) אמר רב חסדא אין התורה נקנית אלא בסימנים שנאמר וכו' ועוד 'הציבי לך ציונים' (ירמיה לא, ט) עשו ציונים לתורה וכו' ומודע לבינה תקרא (משלי ז, ט) וכו'. ונודע כי עיקר השכחה באה מטעם המזיקים השולטין, ובתלמידי חכמים יותר מכולם כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו (סוכה נב, א), ובפרק ח' דחולין (קה, ב) אמרינן כל מידי דצייר וכייל וחתים ומני לית לן רשותא למשקל מיניה וכו'. ולכן כשתעשו ציונים [- קשרים] לתורה, המזיק לא יהיה לו רשות ליכנס ולבלבל תורתכם. (פרשת פנחס אות א)